

ਪਾਨ ੫ ਵਰਣ....

चारसंत्र्याच्या सशयाने प्राध्यापक विकृत...

तब्हा माणसाच्या मनात सुडाचा भावना नमाण होत. अशावळी माणूस किती जरी हुशार आणि प्रतिष्ठीत असला तरी त्याच्या मनातील सुडाची भावना त्याला पशु बनवते. मारुती आरके या प्राध्यापकाच्या बाबतीतही तसेच झाले. त्याचा पत्नीच्या चारिंग्यावर संशय होता आणि याच संशयातू त्यांची भांडणे व्हायची आणि एके दिवशी रागाच्या भरात त्याने सरळ तिच्या गुप्तांगावर चाकूचे वार करून तिची हत्या केली. या प्रकरणी पोलीसांनी त्याला अटक केली आहे. आणी येथील श्री स्वामी समर्थ नगर येथील मारुती विड्हल आरके याचा विवाह गेल्या वर्षापूर्वी कुन्हा येथील जयंतीबाई मसराम यांची मुलांगी विमल हिच्याशी समाजाच्या रितीरिवाजा नुसार झाला. मारुती याची घरची परिस्थीती तशी बेताचीच होती. तोच चांगला शिकलेला होता. पण त्याला नोकरी मिळत नव्हती. तो नोकरीसाठी प्रयत्न करीत असताना त्याला लोणी येथील राष्ट्रीय माध्यामिक आणि उच्च माध्यमिक विद्यालयात आश्रम शाळेत प्राध्यापक म्हणून नोकरी

मानासक सतुलन त्याच बिघडून.

मुलगा समर्थ (वय ८) लहान मुलगा दत्त (वय ४) असा त्याचा चौकनी संसार चालू होता. मारूती हे प्राध्यापक असल्याने त्याचे कष्टाचे दुखाचे दिवस सरले होते. पत्नी ही विमल संसाराला लागलेली होती. दोघांचा संसार सुखाने समाधानाने चालला असतानाच मारूतीच्या डोक्यात पत्नी विमल हिच्या चारित्र्याचा संशय घोळू लागला. ती बाहेर कुठल्या तरी परपुरुषाच्या नादाला लागलेली आहे. ती त्याचेबरोबर बिधास्त फिरते याचा अर्थ त्या दोघांचे संबंध आहेत. हे म्हणेणे त्याचे ही बरोबरच होते. टाळी कधीच एका हाताने वाजत नाही ती त्याच्या सोबत मजा मारते असा त्याला संशय येवू लागला होता. त्या दोघांनाही त्याने रंगेहात पकडले होते. त्यातूनच त्याची मानसिक अवस्था बिघडली होती. प्राध्यापक असून ही तो दारूच्या आहारी गेलेला होता. मुळात विमल हिचा स्वभाव हा तसा बोलका आणि हसरा होता. ती कोणाशी ही बोलताना मनमोकळेपणाने हसून बोलत होती. तिच्या मनात काहीच नव्हते. ती आपण भले आणि आपला संसार भला असे वागत होती. पण तरीही मारूतीच्या मनात तिच्या वागण्याबद्दल शंका येत होती. या कारणातुन तो तिच्याबरोबर भांडण काढून तिला मारहाण देखील करीत होता. खरे तो प्राध्यापक असल्याने त्याला हे वागणे शोभत नव्हते. त्याने तिला समजावून घेतले पाहिजे पण तसे होत नव्हते. त्यातच तो दारूच्या व्यसनाच्या आहारी गेलेला होता. आपली पत्नी बदचलन बदफैली आहे असे त्याला वाटत होते. नव्हे तशी त्याला खांवी झाली होती. तो पत्नीच्या चारित्र्याच्या संशयाने पछाडलेला होता. ती ही दिसायला सुंदर आणि देखणी होती. देखणी बायको दुसऱ्याची असते हे त्याच्या मनात कुणी तरी पेरले होते. त्यामुळे तो जास्तच तिच्यावर संशय घेत होता. तिला मारहाण करून शिव्या देत होता. त्यामुळे तिला ही आपले जीवन नकोसे झाले होते. बन्याचवेळेला भांडणात ती त्याला मी त्यातली बाई नाही, तुम्ही माझ्यावर उगाच संशय घेवू नका असे सांगत होती. पण त्याच्या मनात तिच्याविषय संशयचा किडा वळवळत असल्याने तो जास्तच पिसाळ्यासारखे करीत होता. त्यातच दोन्ही मुले ही आपली नाहीत असाच पवित्रा त्याने घेतला होता. त्या दोघांची ही भांडणे विकोपाला गेली होती. तिच्या वागण्याबद्दल त्याने सासरी तिच्या आईला आणि भावाला ही सांगितलेले होते. त्यांनी ही त्या दोघांना समजावून सांगून पाहिले होते. पर त्याचे सांगणे हे पालथ्या घडवावरचे पाणी होते. त्या दोघा नवरा बायकोची भांडणे ही विकोपाला गेली होती. त्यातच मारूती हा जास्तच दारूच्या व्यसनाच्या आहारी गेला होता. दिवसे न दिवस त्याचे दारू पिण्याचे वाढले होते. तो दारू पित असल्याने त्याच्या कॉलेजच्या वरिष्ठांनी ही त्याची दखल घेतलेली होती. त्यामुळे तो हळी नोकरीला ही कमीच जात होता. सतत दिवस रात्र दारू पित होता. त्याचे जीवन म्हणजे नरक झालेले होते. व्यसनी प्राध्यापक म्हणून त्याला ओळखले जात होते. त्यामुळे त्याची समाजातील कॉलेजमधील प्रतिष्ठा धुळीला मिळाली होती. प्राध्यापक असून ही त्याला जीवनाचा सुर सापडला नव्हता. पत्नीने आपला विश्वास घात केलेला आहे. ती तिच्या याराबरोबर मजा मारते. आपल्याला जवळ घेत नाही, ती तिची गरज त्याच्याकडून पुर्ण करून घेते. आणि आपल्याला उपाशी ठेवते मग त्या जागेलाच कशाला ठेवायचे असा त्याने विचार केला. ती ज्या जागेवर उडया मारते ती जागाच आपण बरबाद करून सोडायची. म्हणजे ती काय करणार आहे असा त्याने विचार केला. विमलला ही आपल्या सौदर्याचा अभिमान होता. तिची ही ३५ शीतील जवानी उफाळून येत होती. तिची सळसळती जवानी बघून तो चेकाळत होता. पण ती त्याला नवरा म्हणून आपल्या अंगाला हात लावू देत नव्हती याचा राग त्याला येत होता. शारीरिक भूक ही पुरुषाला स्वस्थ बसू देत नाही तसेच त्याचे ही झाले होते. पण ती त्याला जवळ येवू देत नाही किंवा हात लावू देत नाही मग काय करायचे या विचारात तो होता. रविवार दि. १२ रोजी तो सकाळपासून दारूच्या नशेत होता. दारू पिऊन येवून तो तिच्याशी भांडत होता. तो तिच्या चारित्र्यावर संशय घेवून तु माझे सोबत राहू नकोस त्याचेकडे जा. आणि मजा मार जा असे म्हणत तो तिला शिव्या देत होता. मला आता तुझ्यासोबत संबंध करायचे आहेत म्हणून तो तिच्या अंगाशी मुलासमेरच झोऱांझोऱी करीत होता. त्याच्या शिव्या देण्याने ती वैतागलेली होती तिने त्याला बाजुला ढकलून देत तुम्हाला वेळ काळ काही आहे की नाही म्हणत मुलांच्या समोरच असले चाळे करता म्हणत त्याच्याबरोबर उलटे भांडत होती. त्यामुळे त्याचा ही रागाचा पारा चढला होता. त्यातच त्याची दारूची नशा जास्त झाल्याने तो काही तरी विपरीत बडबडत होता. त्याची भांडणे बराच वेळ चालती होती. तीने ही आपल्या तोंडाचा पट्टा चालू केलेला होता. याचा राग त्याला अनावर झाल्याने त्याने रागाच्या भरात तिला खाली पाडून तिच्या उरावर बसला. तिची साडी आणि परकर वर करून त्याने तिची निकर ही खाली सारली आणि आपल्या कडील चाकूने तिच्या गुसागांवर जोरदार वार करीत जा.. त्याच्या बरोबर झोप आणि मजा मार असे म्हणत दात ओठ खात आणखीन दोन तीन वार गुसागांवर वार केले. त्यामुळे तिच्या गुसागांवून मोठ्या प्रमाणात रक्त खाव सुरु झाला. ती आराडा ओराडा करीत असताना दोन्ही मुले जोरात रडत होती. त्याच्या आराडा ओराडा करण्याने शेजांच्याचे लोक काही तरी विपरीत घडले असेल म्हणून त्यांनी मारूतीच्या घराकडे धाव घेतली होती तिच्या गुसागांवर वार करून त्याने तिच्या पोटावर ही वार केले होते. त्यामुळे ती घरातील फरशीवर रक्ताच्या थारोळ्यात पडली होते. तिच्या भोवती रक्ताचे थारोळे साचले होते. तिच्यावर वार करून तो विस्मन्यक स्थीत तेथेच बाजुला थांबला होता. त्याच्या हातात रक्ताने माखलेला चाकू होता. काहीजणांनी पुढे होत जखमी

तिच्या धाराशीवर दखाल सशवध घेत हाता. २ मावच्या रात्रा दखाल दोघात वाद झाला होता. यावेळी त्याने पत्नी सुनिताला जिवे ठार करण्याची धमकी दिली होती असे समजते. ३ मार्चच्या दुपारी सव्हावा वाजेच्या सुमारास त्याने पत्नी सुनिताच्या डोक्यात लाकडी पाट मारून तसेच गळा आवळून ठार केल्याच्या आरोपाखाली गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. या घटनेचा पुढील तपास पोलिस उप अधिक्षिक डॉ. कुणाल सोनवणे करत आहेत.

मुलाच्या बापान लग्नास दिला नकार...

तर कमलजीत साडे (वय ५२) असे हत्या झालेल्या बापाचे नाव आहे. मृतक कमलजित कुटंबासह उल्हासनगर कॅम्प नंबर ५ परिसरात राहत होते. तर त्याचे शेजारी आरोपी पप्पू गेली ५ वर्षांपासून राहत असल्याने दोघांमध्ये ओळख होती. त्यामुळे आरोपीचे मृतकच्या घरी जेणे होते. त्यातच काही महिन्यापूर्वी आरोपीने मृतकच्या मुलीसोबत लग्न करण्यासाठी मागणी केली. मात्र यामधून दोघांमध्ये भाडण ठोकावले. मृतकने आरोपीला मारहाण केली होती. त्यानंतर आरोपीने मृतकाला माफी मागत पुन्हा बोलचाल सुरु केली. मात्र आरोपीच्या डोक्यात लग्नाचे भूत शिरल्याने आरोपी पप्पूने कमलजीतचा काटा काढण्याचे ठरवले होते. त्यानुसार ४ मार्च रोजी पार्टीच्या बहाय्याने कल्याणहुन भिवंडीला बसमध्ये नेले. त्यानंतर आनगावला जाणाऱ्या एका खाजगी वाहनात बसले. मात्र मध्येच कवाड गावाच्या हदीत उतरून एका कंपाऊंड असलेल्या मोकळ्या जागेत बसून दोघांनी दारूची पार्टी केली. त्यानंतर दोघांमध्ये पुन्हा लग्नाच्या मागणीवरून वाद झाला त्यावेळी आरोपीने कमलजितच्या गळ्यावर चाकूने वार करून घटनास्थळावरून तो पुन्हा उल्हासनगरात आला होता. दुसरीकडे वडील घरी आले नाही म्हणून मृतकच्या मुलीने वडिलांच्या मोबाईलवर संपर्क केला. असता रिंग वाजली त्यानंतर मोबाईल बंद येत होता. त्यामुळे मुलीने आरोपीकडे वडीलाची चौकशी केली तर त्याने वडील उशिरा घरी येथील म्हणून सांगितले. मात्र दोन दिवस उलटूनही वडील घरी आले नाही. म्हणून पुन्हा आरोपी पप्पूला मुलीने जाब विचारला असता तुझे वडील आता कधीच घरी येणार नाही असे बोलून निघून गेला. तर कमलजितच्या पत्नीने स्थानिक हिललाईन पोलीस ठाण्यात जाऊन पती ४ मार्चला आरोपी पप्पू सोबत गेला. मात्र अजूनही परत नाही असे सांगाताच पोलीस त्याच्या घरी गेली होती. त्यानंतर त्याला कळून चुकले कि पोलीस आपल्या अटक करतील त्यामुळे ९ मार्चला पहाटेच्या

सुमारास आपल्या आई घेऊन आरोपी मूळ गावी बिहारला पळून गेल्याचे सीसीटीव्ही फुटेजमध्ये दिसून आले. भिवंडी तालुक्यातील कवाड गावातील एका कंपाऊंडमध्ये १ मार्च रोजी कमलजितचा मृतदेह पोलिसांना कुजलेल्या अवस्थेत आढळून आला. पोलिसांनी घटनास्थळी पंचनामा करत मृतकाची ओळख पटवून हत्येचा गुन्हा दाखल करून आरोपीचा शोध सुरु केला असता १३ मार्च रोजी भिवंडी ग्रामीण पोलिसांचे एक पथक बिहार राज्यातील पिप्राखेर गावात पोहचून आरोपी पप्पूला पाहेच्या सुमारास ताब्यात घेऊन अटक करून त्याला भिवंडीत आणले. आज (सोमवार) आरोपी पप्पूला न्यायालयात हजर केले असता १९ मार्चपर्यंत पोलीस कोठडी सुनावली आहे. या घटनेचा अधिक तपास पोलीस निरीक्षक सचिन दाभाडे करीत आहेत.

बड़िलांगा अशक्य होते, त्यामुळे बड़ील कायम नाराज असावा.

वाडलाना अशक्य हत. त्यामुळ वडल कायम नाराज असावाचे. त्यांची मोठी मुलगी आणि तिचे कुटूंब कायम वडिलांची समजून घालायचे. मात्र आजारी पत्ती आणि मुलीची सेवा करणे शक्य नसल्याने शेवटी या देखीना संपवण्याचा त्यांनी निर्णय घेतला. अखेर पत्ती आणि मुलीच्या आजरपणाला कंटाळून त्यांची धारदार शक्षाने गळा चिरून निर्घृणपणे हत्या करणाऱ्या बापाला मेघवाडी पोलिसांनी गजाआड केले आहे. अंधेरी, शेर ए पंजाब कॉलनीतील प्रेम संदेश सोसायटीच्या प्लॅटॉन. ८४ फ्लॅट नं. २ मध्ये पुरुषोत्तम सिंग गंडहोक (वय ८५) हे पत्ती जसबीरकौर गंडहोक (वय ५५) यांच्यासह राहत होते. जसबीरकौर ही मागील १० वर्षापासून आजारी होती. तिच्यावर अन्नजीओग्राफीची शस्त्रक्रिया झालेली होती. तसेच तिला गुडघेदुखीचा त्रास असल्याने तिला चालता येत नव्हते. त्यामुळे ती बेडवर झोपूनच असे. तर त्यांची मुलगी कमलजित कौर ही अविवाहित असून ती मानसिक विकाराने ग्रस्त होती. पत्ती आणि मुलगीच्या सततच्या आजरपणाला व त्यांच्या करावयाच्या देखभालीता पुरुषोत्तम सिंग गंडहोक कंटाळून गेले होते. ७ फेब्रुवारी २०२२ रोजी सकाळी ८.४०च्या सुमारास त्यांची मोठी विवाहित मुलगी गुरुविंदरकौर राजबंस आनंद (वय ५८) हिला फोन करून मैने तुमारी माँ, जसबीरकौर और बहन कमलजित को खत्म कर दिया है, क्योंकि मुझे उनका दुःख सहन नहीं हो रहा था और उनकी देखभाल करना भी मुझसे नहीं हो रहा था असे बोलून फोन कट केल. आई व बहिणीची हत्या झाल्याची माहिती मिळताच मुलगी गुरुविंदरकौर राजबंस आनंद हिला धक्का बसला. ती पती व मुलासह तातडीने बडील राहत असलेल्या शेर ए पंजाब येथील घराकडे रवाना झाली. काही वेळात ती टॅक्सीने वडिलांच्या घरी पोहचली. त्यावेळी घराचा दरवाजा आतून बंद होता. तिने बडील, आई-बहिण यांना आवाज दिला. मात्र कोणीही आतून प्रतिसाद दिला नाही. त्यानंतर तिने फ्लॅटच्या खिडकीतून डोकावून बघितले तेब्हा सर्व जण आत मध्ये असल्याचे दिसून आले. गुरुविंदरकौर आनंद यांनी पुन्हा बडीलांना जोर जोरात आवाज दिला. पिताजी दरवाजा खोलो, मै आयी हु, मै दरवाजा नही खोलता? मुलीचा आवाज ऐकून देखील पुरुषोत्तम सिंग गंडहोक यांनी दरवाजा उघडण्यास नकार दिला. पर क्यो? असा सवाल मुलीने केला असता, आप पहिले पुलिस को बुलाव , पुलिस आनेपर ही मै दरवाजा खोलूगा असे वडिलांनी तिला सांगितले. दरम्यान या घटनेची माहिती मिळताच बिल्डिंग मधील सर्व रहिवासी गोळा झाले. त्यांनी ही पुरुषोत्तम सिंग यांना दरवाजा उघडण्याची विनंती केली. परतु त्यांनी ठाम नकार दिला . पहिले पोलिसांना घेऊन या तरच दरवाजा उघडतो असे बजावल्याने सर्वांचा नाईलाज झाला. शेवटी मुलगी गुरुविंदरकौर हीने पतीसह मेघवाडी पोलीस गाठले आणि या घटनेची माहिती पोलिसांना दिली. मेघवाडी चे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक संजीव पिंपळे हे आपले सहकारी पोलीस निरीक्षक मधुसूदन नाईक व पथकासह घटनास्थळी दाखल झाले. पोलिसांनी घटनास्थळी धाव घेत पुरुषोत्तम सिंग याला आवाज दिला. तरी ते दरवाजा उघडत नव्हते. शेवटी त्यांनी सांगितले की, हम पोलीस वाले ही है. मेघवाडी पोलीस स्टेशन से आये है, अभि तो दरवाजा खोलो? असे म्हणताच पुरुषोत्तम सिंग यांनी दाराची कडी उघडली. त्यावेळी पोलीसांनी आणि मुलीने आत जावून बघितले असता, फ्लॅटच्या बेडरूममध्ये पश्चिमेकडील भिंतीलगतांच्या लाकडी बेडवर बहिण कमलजितकौर निपचीत अवस्थेत पडलेली दिसुन आली. तिचा गळा धारदार शक्षाने निर्घृणपणे चिरल्याचे दिसुन आले. तर पुर्वेकडील लोखंडी बेडवर तिची आई जसबीरकौर निपचीत अवस्थेत झोपलेली व तिचाही गळा निर्घृणपणे कापलेला

मुसुन आला. दाया मावलकाचे रक्काच्या बाराळ्यात पडलेला मृतदेह बघून बघून पोलिसांनाही धक्का बसला. तर आई आणि बहिणीचे मृतदेह बघून मुलीला रङ्ग कोसळले. पोलिसांनी तिला धीर देऊन तिचे सांत्वन केले. त्यानंतर पोलिसांनी घटनास्थळाचा व दोन्ही मृतदेहाचा पंचनामा करून ते मृतदेह पोस्टमर्टम्ससाठी खावा केले. या प्रकरणी पोलिसांनी मुलीगी गुरुविंद्रकौर आनंद यांच्या फिर्यादीवरन मेघवाडी पोलीस ठाण्यात गु. र.क्र.३८/२०२२ कलम ३०२ प्रमाणे गुन्हा दाखल करून आरोपी पुरुषोत्तमसिंग गंडहोक यांना अटक करण्यात आली. गुन्ह्यातील आरोपी पुरुषोत्तमसिंग गंडहोक हे रूममध्ये शांतपणे बसलेले होते. त्यांनी परिधान केलेले कपडे रक्काने माखलेले दिसुन आले. पोलिसांनी त्यांची चौकशी केली असता त्यांनी पत्ती आणि मुलीचे निर्दयपणे हत्या का केली? असा प्रश्न केला तेव्हा पुरुषोत्तम सिंग यांनी गुन्ह्याची सर्व हक्किगत सांगितली. दिनांक ६ फेब्रुवारी रोजी रात्री ८.३० च्या सुमारास अंधेरी, शेर ए पंजाब कॉलनीतील प्रेम संदेश सोसायटीच्या प्लॉट न.८४ फ्लॉट नं. २ मध्ये पुरुषोत्तम सिंग गंडहोक हे पत्ती जसबीरकौर गंडहोक आणि मानसिक विकलांग मुलगी कमलजितकौर गंडहोक यांच्यासह राहत घरात झोपलं होते. जसबीरकौर ही मागील १० वर्षांपासुन आजारी होती. तिच्यावर अॅनजीओग्राफीची शस्क्रिया झालेली होती. तसेच तिला गुडघेदुखीचा त्रास होता. तिला चालता येत नव्हते. त्यामुळे ती बेडवर झोपून राहत असे. तर मुलगी कमलजित कौर ही अविवाहित. ती मानसिक विकाराने ग्रस्त होती. पत्ती आणि मुलगीच्या सततच्या आजरपणाला व त्यांच्या करावयाच्या देखभालीला पुरुषोत्तम सिंग गंडहोक कंटाळून गेले होते. पत्ती आणि मुलीची सेवा आपण जो पर्यंत जिवंत आहोत तो परत करणार. आपण मेल्यानंतर यांची सेवा कोण करणार असा विचार त्यांच्या मनात आला. आपणही फार दिवस जगणार नाही याची शास्त्रवी नसल्याने आणि रोज बायको मुलीची सेवा करून हैरण झालेल्या पुरुषोत्तम सिंग गंडहोक यांनी रात्री ८ च्या सुमारास घरातील धारदार सुरीने पत्ती जसबीरकौर व मुलगी कमलजित कौर या दोघींची गळा चिरून हत्या केली. रात्रभर मृतदेह जवळ बसून राहिल्यानंतर सकाळी ८.३० वाजता मुलगी गुरुविंद्रकौर आनंद हिला फोन करून या गुन्ह्याची माहिती दिली. त्यानंतर पोलिसांनी तपास करून आरोपीला अटक केली. सततच्या आजारपणाला कंटाळून दोघी मायलेकीची हत्या केल्याची त्याने कबुली दिली.

जणांना तंबाखू खाण्याची सवय असते. तशी सवय विकास

याला ही होती. ते दोघे ही दारूच्या नशेत बडबडत हॉटेलमधून बाहेर पडले. त्यावेळी विकास याने जितेद्र याच्याकडे तंबाखू खाण्यासाठी चुना मागितला. अर्थात चुना ही लहानशी गोष असली ती ती दयायला ही अनेकजण मागे पुढे पाहत असतात. त्यावेळी जितेद्र याने ही विकास याला चुना दयायला नकार दिला. विकास तु लेका सैन्यात काम करतोस आणि साधी तुझ्याकडे चुन्याची डबी नाही, कसला रे तु. असे त्याने त्याला सहज म्हटले. यावर दारूच्या नशेत असणाऱ्या विकासने त्याला अर्वाच्च भाषेत शिवी हासडली याचा राग जितेद्र याला आला. त्याने ही त्याला दारूच्या नशेत शिवी दिल्याने त्या दोघात वाद होत असताना ते दोघे ही एकमेकाच्या अगांवर एकमेकांना मारायला जाऊ लागले. त्यावेळी त्या दोघांना तेथील लोकांनी समजूत घालून त्यांची भांडणे मिटवली होती. त्यावेळी दोघांनी ही एकमेकांना बघून घेण्याची भाषा केलेली होती. मुद्यावरची गोष गुद्यावर आली होती. ते दोघे ही आपआपल्या गाडीवरून घरी गेले खरे पण विकासच्या मनात जितेद्र विषयी राग निर्माण झालेला होता. काही करून त्याला धडा शिकवयाचाच असा विचार तो करीत होता. तेवढ्यात कुंभारवाडी येथे विकास याच्या घराकडे जितेद्र खामकर हा आला. तो येण्या आधी विकास याने त्याला फोनवरून मधाशी झालेल्या भांडणाचा राग मनात धरून बघून घेण्याची भाषा केलेली होती. विकास याच्या घरासमोर राहून जितेद्र हा त्याला अर्वाच्च भाषेत शिव्या देत होता. हा राग मनात धरून विकास ही घरातून बाहेर आला आणि त्याची गळपट्टी धरून त्याला खाली पाडले. त्या दोघात हाणामारी सुरु झाली होती. त्यावेळी रात्रीचे ११.३० वाजले होते त्या दोघाच्या भांडणाचा आवाज ऐकून आजूबाजूचे झोपलेले लोक जागे झाले. त्यात जितेद्र खामकर याचा मामा अनिल बारड ही तेथे आले. अनिल बारड ह शेतकरी संघात शाखाधिकारी म्हणून काम करीत असल्याने आजुबाजुच्या परिसरात त्याच्या शब्दाला किंमत होती. आपल्या भाच्याबरोबर विकास कुंभार हा भांडण काढीत आहे आणि त्या दोघात मारामारी चललली आहे हे बगधून त्यांनी त्या भांडणात मध्यस्थी करायला सुरुवात केली. त्या दोघांना ही त्यांनी बाजुला ढकलून देत भांडण थांबविण्याचा प्रयत्न केला. पण ते दोघे ही एकयला तयार नव्हते. त्यातच मामा अनिल बारड हे भाचा जितेद्र खामकर याची बाजू घेत आपल्याला समजावत आहेत याचा राग विकास याला आला. त्या दोघात अर्वाच्च भाषेत शिव्या देणे चालू असल्याने दोघे ही एकमेकांच्या अंगावर जात तू आधी माझ्याबरोबर वाद का घातलास असे म्हणत होते. केवळ तंबाखूसाठी चुना मागितल्याने वाद पेटला होता. हा वाद मिटण्याएवजी वाढलाच होता. त्यातच मामा अनिल बारड हे भांडण सोडवायला आलेले बघून विकास जास्तच चिडला होता. ते ही आपल्या भाच्याला समजावून सांगण्याएवजी विकास यालाच समजावून सांगत होते. मामा भाचे एक झाल्याचे बघून विकासचे डोके सटकले. तो खरे तर जितेद्रला मारण्यासाठी आपल्या खिशातून चाकू काढून त्याचेवर वार करीत असताना अनिल बारड हे आडवे आले. त्यावेळी त्या चाकूचे वार अनिल बारड याच्या अंगावर बसले. त्याच्या पोटावर आणि छातीवर वार झाल्याने ते रक्ताच्या थारोळ्यात जमीनीवर पडले. ते गंभीर जखमी झाले होते. काही जणांनी परिस्थितीचे गांभीर्यो ओळखून उपचारासाठी त्याना कोलहापूर येथील सीपीआर रुणालयात नेत असताना वाटेतच त्याचा मृत्यू झाला.

